

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΔΙΑΒΟΛΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

Γ. — Κουράγιο κι' ἐγλυτρώσαμε !
 Μ. — Πάψε μωρὲ μὴν παίξεις.
 Γ. — Ἀνοίγει τὸ κατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς !
 Χρυσὰ σοῦ φέρνω σήμερα κι' εὐχάριστα χαμπάρια·
 δεχτήκαμε τὴν Ἐθνικὴ
 κι' ἦρθε παρὰς μὲ τὸ σακκί
 π' ἀκόμα ξεφορτώνουνε τῆς «Πύλαρος» τ' ἀμπάρια.

Ἐν μέσῳ τῆς τρομακτικῆς ἡμῶν ἀπελπισίας,
 ἰδοὺ ἀκένωτος πηγὴ καὶ χορηγὸς Μεσίας,
 ἐξ Ἀθηνῶν ἐρχόμενος,
 ἀνυπερόνωσ πρό πολλοῦ ἐνταῦθα προσδοκώμενος.
 Κουράγιο κι' ἐγλυτρώσαμε εἰ παῖδες τῶν Κρανίων
 ὅτι ἀνέπειλεν ἡμῖν κατάστημα δανείων.

Μολὲς τὴν ἔμαθα, Μαρῆ, τὴν εἶδον τὴν θείαν,
 ἐκίνησα μὲ τὸ ἐξπρὲς καὶ μὲ τὸ κατ' εὐθείαν
 κι' ἐπῆγα κι' εἰκονόμησα μιὰ ξένη πατατοῦκα
 κι' εὗρηκα τὸ διευθυντὴ πρὸ τόνε λέγε Δούκα.

κι' ἀμέσως τοῦπα « Δούκα μου,
 μὲς στὰς πολλὰς αἰτήσεις,
 γνοιάσου καὶ γιὰ τὴ μπούκα μου
 μερίδα νὰ κρατήσης. »

« Θέλω κι' ἐγὼ τῆς Ἐθνικῆς τὸ ἔργον νὰ συνδράμῳ
 καὶ μὲ τὸ δέκα τὰ κατὸ συναλλάγμα νὰ κάμω.
 Θέλω νὰ γίνῃ πιστωτὴς ἡ Τράπεζα σ' ἐμένα
 καὶ πάντοτε τὰ χρέη μου νὰ μένουνε γραμμένα.
 Πρέπει κι' ἐγὼ στὴν Ἐθνικὴ νὰ ἔχω τὰ πιστά μου
 κι' ἂν ὑποθήκη θέλετε, πάρτε τ' ἀκίνητά μου. »

« Βεβαίως τὴν ζημίαν σας ποτὲ δὲν θὰ θελήσω·
 ἔχω κι' ἐγὼ ἀκίνητα γιὰ νὰ σὰς ἀσφαλίσω.
 Ἐχὼ παλάτια στὴ Θηγιὰ, παλάτια στ' Ἀργοστόλι,
 πρᾶμα ποῦ δὲν εἶν ψέματα γιὰτὶ τὸ ξέρουν ὅλοι.
 Δὲν ἐννοῶ τοῦ ἔργου σας κακὴ ἀρχὴ νὰ γίνω·
 ἀκίνητα γυρεῦτε, ἀκίνητα σὰς εἶνω.
 Μ' ἂν θέλετε κι' ἐγγυητὴ ποῦ κάπως νὰ βαρύνῃ,
 νὰ μοῦ τὸ πῆτε πρίντερα γιὰ νάρτω μὲ τὸ Μπίνη. »

« Μ' ἂν θέλετε καὶ κίνητα, δὲν ἔχω δυσκολία·
 ὑπάρχουν στὸ γραφεῖόν μου πολλῶν εἰδῶν βιβλία·
 ἔχω καὶ τόμους ποιητῶν καὶ τόμους θεολόγων,
 καὶ τεραστίαν συλλογὴν ἐπιταφίων λόγων,
 κανονισμοὺς τῶν ἐκλογῶν, κανονισμοὺς τοῦ λόχου
 κι' ὅλα τὰ ὑπομνήματα τοῦ Διβαδᾶ τοῦ Ζόχου

τὰ θαυμαζόμενα πολλὰ
 καὶ περὶ ὧν μᾶς ἠμιλεῖ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ 54.71 Φ2 0036

ἐν τῷ αὐτοῦ συγγράμματι Τσιτσέλης ὁ Ἡλίας, τὸ κατ' αὐτὰς ἐκτυπωθὲν μετὰ φιλοκαλίας. »

Καινούργια πάγκα γένεται
στὸ μέρος τὸ πενόμενον
καὶ ψέματα μοῦ φαίνεται
καὶ μῦθος τὸ φαινόμενον.

Καινούργια πάγκα γένεται εἰς δυστυχή αἰώνα
τόμαθαν καὶ στήν Παληκή
πῶς θὰ δανείσῃ ἡ Ἐθνική
κι' ὅλος ὁ κόσμος ἔκαμε σπερνά στὸν Κεχριῶνα.

Μὲ τὸ Ληξούρι, Τράπεζα, ν' ἀρχίσῃς νταραβέρι
νὰ μὴν προσθάνουν τὰ κανὰ νὰ φέρουνε τ' ἀσκέρι.
Ὁ κόσμος εἶναι πρόθυμος νὰ σὲ ὑποστηρίξῃ
κι' ἀνυπομόνως καρτερεῖ τὴν κάσσα σου ν' ἀνείξῃ.

Κι' ἂν ἡ Ἐθνική κι' ἡ Παληκή
σὲ ὑπερασπιστοῦνε,
εὐτ' ἑκατὸ γραμματικεῖ
δὲν θὰ σὲ συγκρατοῦνε.

Ἄν ἀρχηνίσῃς δάνεια, θάχῃς δουλειὰ μεγάλη
δὲν θὰ ξαναπατήσῃς στήν Τράπεζα τὴν ἄλλη!

Μ' ἐσένα ποῦσ' Ἑλληνικὰ
ἐπιμένει σὰχουμε γλυκειὰ
καὶ θὰ πιαστοῦμε φίλοι,
νὰ κλείσουμε τὴν τράπεζα τοῦ Σκόλα καὶ τοῦ Μπίλη.

Ἐσὺ ἀγιοῦτο ὅσοι μας νὰ κλείσουμε τὸ Σκόλα
κι' ἄνθος νὰ μὴν ξαναφανῇ στὸ στήθος τοῦ Νικόλα.
Δὲ λῆω πῶς μὰς ἐβλαψε ἡ τράπεζα ἐκείνη,
ἀλλὰ καὶ δὲν μὰς ὠφελεῖ ἀφοῦ λεφτὰ δὲ δίνει.
Καὶ μόνον στήν Ἴονική σου κάνουν εὐκολίας,
μὲ τὸ νὰ πᾶς ἐγγυητὴ τὸ νὰύαρχο τοῦ Ἀγγλίας.

Ἐπῆρχε καὶ Σταφιδική διὰ τοὺς κτηματίας
ἀλλὰ κι' αὐτὴ διὰ πολλὰς ἀμαρτωλὰς αἰτίας
καὶ μέτρα ἐπιζήμια καὶ δανεισμοὺς ἀστόχους,
ἐκ τῶν ψυχίων ἀπὸ τῆς,
κι' ἔγεινε εἶδος μαγαζι
ποῦ χορηγεῖ τοὺς μετρητοὺς χαλκὸν εἰς τοὺς μετόχους.

Ἐπῆρχε καὶ Σταφιδική, μὰ τὴν ἀηδιάσαμε
ὅλοι σ' αὐτὴν ἐπέσαμε κι' ὅτ' εἴχαμε τὰ χάσαμε!
Ἐκείνη μὰς ἐρίμαξε κακὴ ψυχρὴ τῆς ὥρα
γι' αὐτὸ κι' ἐμεῖς ἐστείλαμε τὸ Μονοκρούσο τώρα
ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς νὰ τὴν ἐξαφανίσῃ,
ἀφοῦ καὶ δὲν τὸ ἐννεῖ νὰ μὰς ξαναδανείσῃ.

Μιά τέτοια φτωχοτράπεζα τί νὰ τὴν κάνῃς τάχα;
Δὲν πρόκειται νὰ βλέπουμε τὸ Βουρουκλᾶ μονόχα
γιὰ ν' ἀγοράζουμε χαλκὸ!
Μπάνκα χωρὶς χρηματικὸ
καὶ εἰχως μπανκρονέτες,
πρῶτη φορὰ ποῦ βλέπουμε κι' ἐγὼ κι' οἱ Ληξουριῶτες!

Ἐλα μὲ κέφι, ἔλα μὲ μπρῖο
νὰ τραγουδήσῃς νέα χαρὰ
τράπεζα μία, τράπεζα δύο
κι' ὅλος ὁ κόσμος χωρὶς παρὰ!
Ῥόδινα βλέπω τὰ πάντα ὅλα,
κουράγιό μὲρτιδες καὶ νηστικοί,
πολλὰ θὰ πέρνουμε κι' ἀπὸ τὸ Σκόλα
καὶ περισσότερα στήν Ἐθνική.

Δίπορτο τόχουμε καὶ μὴ φοβᾶστε
ἤρθαν τὰ πράματα εὐνοϊκὰ
κι' ἀπὸ τίς δύο νὰ διωχουμάστε
ὅταν θὰ πγένουμε γιὰ δανεικὰ.
Μέτρα μὲ κέφι, μέτρα μὲ μπρῖο,
τράπεζα μία, τράπεζα δύο
ποῦ θὰ πηγαίνῃς γιὰ δανεικὰ
καὶ θὰ σοῦ λένε « περαστικά! »

Τόπαμε μιὰ, τόπαμε δύο, τὸ λέμε κάθε μέρσ,
πῶς πουθενὰ δὲν βρίσκεται ποιότης ἀνωτέρα
γιὰ ροῦχα καλοκαιρινὰ, παρὰ τοῦ Ματαράγκα.
Κοντεύει τὸ κατὰστημα νὰ γίνῃ σκάλα φράγκα!
Ὁλος ὁ κόσμος τόμαθε κι' ἐκεῖ προθύμως τρέχει
βλέποντας τὴν ὠφέλεια π' ἀπὸ τὰ ροῦχα ἔχει.
Χρωματισμοὶ θαυμάσιοι· ποιότης ἐξαισία·
τελεία ἡ ἐφαρμογὴ καθὼς κι' ἡ ἐργασία.
Δὲν ἔχουμε παράδειγμα, ὅποιον ὁ Σπύρος ντύσῃ
νὰ φύγῃ δυσάρεστος κι' ἄλλοῦ νὰ καταντήσῃ.

Πρὸς Ἰωάννην Καμπανὸν
ἀρχιεφεύλακα τρανόν.

Γιαννάκη σὲ συγχαίρομαι ἀπὸ καρδίας μέσης·
νὰ εἶνε καλορίζικη ἡ νέα σου ἡ θέσις·
νὰ ζήσῃς νὰ τὴν χάρῃσαι ἀρχιεφεύλακά μου
καὶ νὰ μὴ σ' εὔρουνε ποτὲ τὰ χάλικα τὰ δικά μου.

Τοὺς κόπους σου ἡ Μίκα μας χάρῃ π' ἀναγνωρίζει
καὶ στὸν καλλίτερο μισθὸ ἔπεινα διορίζει.
Δὲν εἶν' ὁ βίος Μάιος· ὁ βίος εἶναι Μίκα
μετὰ Θεοῦλας Ζηλεύτης
πεῦνε τὸ ὄνομα αὐτῆς,
διακόσιες μείον ὀκτα.

Καὶ πάλιν σὲ συγχαίρομαι γιὰ τὴ λαμπρὴ σου θέση
θαυρῶ πῶς τέτοια τόμπρα εἶχε καιρὸ νὰ πέσῃ.
Ἐτο' εἶν' ὁ κόσμος! Τυχερὸς ἐστὶ φυλὰς τ' ἀρχεῖο,
κι' ἐγὼ, ποῦ λές, ἄς καρτερῶ τοῦ στόλου τὸ λαχεῖο!

Μαρεῖ καὶ τί δὲ γένεται σ' αὐτὴν τὴν οἰκουμένη!
Ὁ θρίαμβος τῆς ἐκλογῆς
ἔφερε σὲ νὰ ἐξηγῆς
τὴν ἀρεσιχὰ τοῦ νόνας μου ἰταλικὰ γραμμῆν!

Οὐχ ἤττον ὅμως φίλτατε πρέπει νὰ καταλάβῃς
τὶ ἐγγράφα πολῦτιμα θὰ πᾶς νὰ παραλάβῃς·
κι' ἂν εἶν' ἀπάνω τους παχειὰ ἢ μοῦχλα καὶ ἡ κόνις,
δὲν εἰμπόμεν τὰ ψώνια σου μ' αὐτὰ νὰ θυληκώνῃς,

Εἶναι σπουδαῖα ἐγγράφα καὶ μὴν ἀφήνῃς Γιάννη,
κανεῖνε νὰ στα πιάνη
εἶν εὐγενῶν περγαμνῆς καὶ τίτλοι καὶ κεντήκια
καὶ πρόσχε γιὰ τὸ Θεὸ μὴν ἔρτουνε ποντήκια
κι' ἀδικηθοῦν σὰ πρόσωπα ποῦνε προβλεγκιχάτα,
δὲν σοῦ κωστίζει τίποτα νὰ γεννησθῇς μιὰ γάτα!

Ἄν εἴχαμε κυβέρνησῃ ποῦ νὰ καταλαβαῖνῃ,
αὐτὴν τὴν θέσῃν ἔπρεπε μιὰ γάτα νὰ λαβένῃ!
Γιατὶ ἀπ' ὅσους φύλακας μὰς ἐστειλεν ἐσχάτως,
ποῦ καλεῖτερον δουλειὰ θὰ ἔκαν' ἕνας γάτος!

Ἐν τῷ Λαϊκῷ ἀναγνώστηριῳ γενήσεται αὐριον Κυριακὴν
περὶ ὧραν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ἡ συνήθης διδασκαλία.

Ἄφικετο ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δού-
κας ὅπως ἐγκαταστήσῃ τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τὸ ὁποῖον
ἀρχεῖται ἐν τῷ ἰστορικῷ τῷ προσηχῶς. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑπο-
καταστήματος ἀποτελεῖται ἐξ ἐντελῶς ξένων προσώπων.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΡΑΝΣΠΑΡΑΝ

Ἡ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Αἰ-κου-ταί σ' ἰλ βου πλε,
ἀμφιέσεις ἀπλαῖ
δὲν ἀρέσουν ποτέ.

Τρανσπαράν τοῦ λ' ἐτέ!

Σὲ τὰ ντίρ τρανσπαράν,
ἀρνούθω γυναικὸς
θησαυροὺς διορᾶν
θεσπεσίας σαρκῆς.

Μὲ τουζοῦρ τρανσπαράν,
ἐπικίνδυνο τρὸ,
λὲ βραδιᾶν τουρτουράν
καὶ γυρεῦουν γιαντρώ.

Τρανσπαράν ταντελλὲ
συνηθεῖζουν πολλοί·
ἀλλὰ εἰχως παρᾶν
τί ψυχρὸ τανσπαράν!

Καὶ κυτῶ τρανσπαράν
καὶ ζερκάδες λαιμῶν,
γενικὴν συμφορᾶν
τρισαθλίων συρμῶν!

Φλάκ-Φλοῦκ.

-XXXX-

ΔΑΓΚΑΣΙΑ

Μοῦπανε, πῶς ἕνα βράδου πῶκαθώσῃς πουλί μου
στὸ κατῶφλι τῆς πορτὸς σου γιὰ νὰ πάρῃς τὴ βροσιὰ,
ἦρθε, ποῦ κακὴ του μέρα, τ' ἀδιάκριτο σκυλί μου
καὶ στὸ παχουλὸ σου χέρι σῶδωσε μιὰ δαγκασιά.

Ἄπο κείνη τὴν ἡμέρα, τρώγω τόσο βρισολάσι
ἀπὸ σέ· μὰ πιστεψέ μου, τὴ δικὴ σου τὴ βροσιὰ
δὲν τὴν πολυλογαριάζω. Κε' ἔχω τὸ μυαλόμου σπάσει
πῶς γιὰτι, χωρὶς αἰτία, νὰ φᾶς τέτοια δαγκασιά.

Κι' ἐπὶ τέλους μῶκαρφώθη μία μαύρη ὑποψία
πῶς ἀπὸ τὴν ἀθώοτη τοῦ αἵματός τὴν πολλή,
θένα κεντρωθῇ κι' ἐκεῖνο καὶ θὰ γένῃς ἡ αἰτία
νὰ λυσιδιάξῃ δὶχως ἄλλο τὸ φτωχό μου τὸ σκυλί!

Ὁ Κόκορος.

-XXXX-

ΔΕΙΛΙΑ

Τρελλός ἐγώ, τί κλαίω καὶ συλλογιόμην
τὸ πῶς ἀφ' τῆ ζωῆ ν' ἀπαλλαχθῶ;
Γιατὶ τὸν κόσμον ὄλον ἀπαρνιόμην;
Τί μοῦφτεξε καὶ θέλω νὰ χαθῶ;

Γιατὶ τὸ φῶς στὰ μάτια μου μαυρίζει
καὶ τίποτα γιὰ μένα δὲν μιλεῖ;
Στενέθει ὁ οὐρανὸς καὶ σχηματίζει
μιὰ πλάκα νὰ μὲ θάψῃ μέσ' τῆ γῆ!

Τρελλός ἐγώ, γιατί νὰ σ' ἀγαπήσω,
μὴν ξέρωντας καὶ σὺ ἂν μ' ἀγαπᾷς;
Μὰ τρέμω σὰν σκεφτῶ νὰ σ' ἐρωτήσω
κι' ὅταν ἀκόμη μὲ γλυκοκυτᾷς!

Μ' ἂν δὲν στὸ πῶ, ποιὸς ξέρει ἂν ἐννοήσης
ὅπως γιὰ σένα κλαίω καὶ πονῶ!

Ὅσο φοβοῦμαι μήπως μ' ἀγαπήσης,
ὅσο δειλὰ σ' ἀγάπησα κι' ἐγώ!

Ἰόνιος.

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ

Εἰς τὸν ἐν Ὁδησσῷ ἀρχιμανδρίτην καὶ ἡμέτερον
συμπολίτην Ἀγγελὸν Πεφάνην, ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ
Ῥώσου αὐτοκράτορος τὸ παράσημον τοῦ Ἀγίου
Βλαδημίρου. Τὸν ἐπαξίως τιμηθέντα ἐγκριτὸν Κε-
φαλλῆνα, ἐγκαρδίως συγχαίρομεν.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον διὰ ψηφίσματός του
συνεχάρη τοὺς βουλευτὰς τοῦ νομοῦ Κεφαλληνίας
διὰ τὰς προσπάθειάς των ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς
πρασартήσεως τῆς Ἰθάκης ἐν τῷ νομῷ. Ἐπίσης εὐ-
χαριστεῖ τοὺς βουλευτὰς Λευκάδος ζητήσαντας ἵνα
καὶ ἡ Λευκάς πρoσαρτηθῇ εἰς τὸν νομὸν Κεφαλλη-
νίας καὶ οὐχὶ εἰς τὸν τῆς Ἀκαρνανίας, ἐν τέλει δὲ
καὶ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Δηληγιάννην διὰ τὰς εὐνοι-
κὰς ὑπὲρ τῆς Κεφαλληνίας διαθέσεις του.

Ἀνακριθῶς ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς ἐγγυρίους ἐφη-
μερίδας, ὅτι ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ ἱερέως Λορεντζάτου
ἐκλάπησαν πολὺτίμα εἶδη ἀξίας 200 δραχμῶν διότι
τοιαῦτα πράγματα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρχουν
ἐκεῖ. Ἀπλῶς ἐχάθησαν μικρὰ τινα κοσμήματα ἐλα-
χίστης ἀξίας τὰ ὅποια εἶχεν ἐμπιστευθῆ εἰς τὸν
ἱερέα πτωχὴ γυνὴ μὲ τὴν παράκλησιν νὰ τὰ ἐκποιή-
σῃ ἕνεκεν οἰκονομικῆς ἀνάγκης.

ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ τὰ ἐξαιρετὰ καὶ φίνα σιγαρέττα,
φτιασμένα μ' ἐπιστόμιο καὶ μὲ φελοὺ καὶ σκέτα. |
Κουρούκλη τὰ ξανθὰ καπνὰ τῆς Ἑλῆνης τὰ περίφημα,
τῶν καπνιστῶν ἐντρυφήμα,
τὰ κατακυριεύσαντα Ληξοῦρι κι' Ἀργοστόλι,
αὐτὰ νὰ προτιμήσετε ὡς πατριῶτες ὄλοι.

Οἱ ἀδελφοὶ Λευκόκοιλοι εἰδοποιοῦσιν ὅτι, μετα-
βάντες εἰς Βενετίαν ὡς ἐκ τῆς εἰδικότητός των, ἐκό-
μισαν ξυλείαν ἐξ ὄλων τῶν εἰδῶν πρωτίστης ποιό-
τητος, ἣν πωλοῦσιν μὲ τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγω-
νισμοῦ. Τὸ ξυλεμπορικὸν τῶν κατὰστημα κείται ἐν
ὁδῷ σιτεμπόρων ἔναντι οἰκίας Χ. Καραντινοῦ, ἐκ δὲ
τῆς προκυμαίας παραπλεύρως ἐλαιαποθήκης Φ. Σβο-
ρώνου.

Ἦνοιξεν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ὁδῷ Θεμιστοκλέ-
ους 30 τὸ ἄριστον εἰς τὸ εἶδος τοῦ ξενοδοχείου
« Λεύκα » ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συμπολίτου μας
Σπ. Καραμπουρνιώτου τὸ ὁποῖον συνιστῶμεν θερ-
μῶς εἰς τοὺς συμπατριώτας.

Νερὸ τοῦ Λουτρακίου φέρει τακτικῶς καὶ ὁ Γε-
ράσιμος Μαρκαῆτος Θηγιᾶτης.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ.

Κάτω τὰ κάρβουνα! Κατανάλωσις Κῶκ!

Ἡ κατανάλωσις τοῦ κῶκ διὰ μαγειρεῦμα καὶ
πλῆσιν ἐν ταῖς οἰκίαις ἀπεδείχθη ἐκ τῆς χρήσεως,
ὅτι μεγίστην οἰκονομίαν παρέχει.

Ἐπίσης ἐκ τῆς χρήσεως ἀπεδείχθη, ὅτι μεγίστην
οἰκονομίαν παρέχει ἡ κατανάλωσις κῶκ, εἰς τοὺς ξε-
νοδόχους, οἰνοπνευματοποιούς (παρὰγοντας σούμαν)
στιλβωτὰς ἀγγείων, φανοποιούς, πιλοποιούς, ράπτas,
ζαχαροπλάστas, ἀσβεστοκάμινα κ.τ.λ.

Τούτου ἕνεκα φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι
ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ ἠλεκτρικοῦ πωλοῦνται κῶκ καὶ
μαγειρεῖα κῶκ.

Ἡ τιμὴ τοῦ κῶκ, λιανικῶς πρὸς λεπτὰ τρία τὴν
λίτραν καὶ χονδρικῶς 52 δραχμὰς τὸν τόνον.

Ἡ τιμὴ τῶν μαγειρίων Μονά, πρὸς ἕξ δραχ. ἑκα-
στον. Διπλᾶ, πρὸς δραχ. δώδεκα ἑκαστον.

Ἡ ἐγκατάστασις ἐν ταῖς οἰκίαις γίνεται δωρεάν
παρὰ τῆς ἐταιρίας.

(Ἐκ τοῦ γραφείου.)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΓΥΠΟΙΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ